

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120012708
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2120012708.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol., pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 19.5.2022, sp. zn. 28T/32/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.8.2023 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. B. C. D. E. F. G. H. , nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom I. F. XXX, odsudzuje:

Podľa § 245 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. k), písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd ruší

- výrok o treste odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21.05.2020, sp. zn. 15T/30/2020, právoplatným dňa 16.07.2020,

- výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 06.12.2021, sp. zn. 3T/58/2021, právoplatným dňa 28.12.2021,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava napadnutým rozsudkom zo dňa 19.5.2022, sp. zn. 28T/32/2020 rozhodol tak, že obžalovaných I. J. a A. B. uznal za vinných zo spáchania zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to odsúdil A. B. podľa § 245 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona a per analogiam na § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona

na nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obvinenému - výrok o treste odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21.05.2020, sp. zn. 15T/30/2020, právoplatným dňa 16.07.2020, aj výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 06.12.2021, sp. zn. 3T/58/2021, právoplatným dňa 28.12.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaných k povinnosti nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenej - Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, škodu vo výške 492,68 eur.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný B. odvolanie a to čo do výroku o treste. Obžalovaný odôvodnil svoje odvolanie nasledovne (citácia):

„Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku v prípade obž. B. zistil len dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a písm. n/ Tr. zákona. V danej súvislosti uvádzam, že prvostupňový súd mal obžalovanému priznať aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle ust. § 36 písm. k) Tr. Zákona, keďže obžalovaný dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, čo uviedol na HP konanom dňa 19.5.2022. Za účelom preukázania tejto skutočnosti, navrhol obžalovaný predvolať a vypočuť poškodeného B. G. - konateľa spoločnosti SMARTWASCH. Pre úplnosť uvádzam, že k uhradeniu škody došlo bezhotovostným prevodom prostredníctvom bývalej partnerky môjho klienta a to K. L., nar. X.X.XXXX, ktorá sa v súčasnej dobe nachádza na neznámom mieste v Spolkovej republike Nemecko. Prvostupňový súd mal preto vykonať dokazovanie vo vzťahu k priznaniu resp. nepriznaniu predmetnej poľahčujúcej okolnosti. Prvostupňový súd tento návrh na doplnenie dokazovania však zamietol s odôvodnením, že poškodený si v konaní škodu neuplatnil. V danej súvislosti som toho názoru, že rozhodujúcou skutočnosťou pre priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle ust. § 36 písm. k) T. z. je to, že obvineným bola spôsobená škoda, ktorej výška bola v konaní vyčíslená a skutočnosť, a to že danú škodu obvinený uhradil. Neuplatnenie si škody poškodeným, nie je dôvodom, na nepriznanie poľahčujúcej okolnosti. S ohľadom na uvedené mal preto prvostupňový súd, po vykonanom doplnenom dokazovaní, priznať obvinenému až tri poľahčujúce okolnosti a to v zmysle ust. § 36 písm. 1) písm. n), písm. k) Tr. Zákona. Priznanie tretej poľahčujúcej okolnosti je podľa právnej teórie ako aj platnej judikatúry dôvodom na mimoriadne zníženie trestu v zmysle ust. § 39 ods. 1 Tr. Zákona. Pre úplnosť poukazujem na právny výklad v zmysle ktorého:

„Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatelia. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú.

Pomery páchatelia sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatelia ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatelov rôzne citelný.

Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel pociťoval podstatne citelnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste (napr. majetkové pomery páchatelia, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatelky a pod.).

Za pomery páchatelia odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatelia, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatelia od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatelia, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatelia o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod.

Okolnosti prípadu alebo pomery páchatelia môžu odôvodniť aplikáciu § 39 len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatelia neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Aj nový Trestný zákon vychádza zo zásady, že znížiť trest z dôvodov okolností prípadu pod dolnú hranicu prípustnej trestnej sadzby zvýšenej na základe okolnosti, ktorá to podmieňuje, je vylúčené. Použitie ustanovenia § 39 ods. 1 však v takýchto prípadoch nebude vylúčené s prihliadnutím na pomery páchatela.“

V danom kontexte navyše uvádzam, že skutok z ktorého bol obvinený uznaný vinným na základe jeho vyhlásenia o vine, bol podľa môjho názoru zjavne nadkvalifikovaný, v danej veci mal byť trestný čin kvalifikovaný ako krádež vlámaním podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Tento svoj názor opieram o odbornú literatúru, keďže pri krádeži vlámaním prichádza aj k prekonaniu prekážky, ktorej následkom je aj zväčša poškodenie danej veci. Vychádzam z toho, že podstatnou okolnosťou pre posúdenie konania obvineného bol úmysel obvineného, ktorý nesmeroval k poškodzovaniu cudzej veci! Cieľom môjho klienta bolo obohatenie sa na škodu iného t.j. krádež vlámaním, pri ktorej je trestná sadzba 6m-3 roky, ktorá je podľa názoru zákonodarcu dostatočnou dobou na prevýchovu páchatela a ochranu spoločnosti. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je preto uložený trest pre obvineného neprimerane prísny, keďže účel trestu je v jeho prípade možné dosiahnuť aj trestom odňatia slobody kratšieho trvania. V záujme úplnosti navyše uvádzam, že k vyhláseniu o vine zo strany môjho klienta došlo výlučne pod vplyvom aktuálnych trendov týkajúcich sa rozhodovacej činnosti NS SR najmä vo vzťahu k právnomu názoru vyslovenom v rozhodnutí 2Tdo/59/2020. S názorom NS SR v ňom vyslovenom sa však nestotožňujem, keďže trestný zákon je kogentným právnym predpisom a skutok by nemal byť posudzovaný arbitrárne a obzvlášť v neprospech obvineného, pričom tak ako som už poukázal vyššie, skutok by mal byť posudzovaný podľa vnútornej pohnútky páchatela. V kontexte s vyššie uvedenými skutočnosťami som preto toho názoru, že v prípade môjho klienta boli splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle ust. § 39 ods 1 Tr. Zákona v súlade s ust. § 39 ods. 3 písm. e) Tr. Zákona. Záverom preto navrhujem, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na doplnenie dokazovania.“

Prokurátor sa práva na podanie odvolania vzdal.

Odvolací súd rozhodoval o odvolaní obžalovaného B. na verejnom zasadnutí, ktoré vykonal v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora. Doplnil zároveň dokazovanie, a to vyžiadaním a oboznámením správy od spoločnosti Smartwash, s. r.o. Bratislava, o tom, že konateľovi spoločnosti bola uhradená čiastka 720 eur a to priateľkou obžalovaného A. B., formou poštového šeku, bolo to približne pol roka od nahlásenia škodovej udalosti. Obhajca navrhol uložiť trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona, z dôvodu existencie ďalšej poľahčujúcej okolnosti. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (ďalej aj len ako „krajský súd“) podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Krajský súd vzhľadom na dôvody odvolania obžalovaného A. B. smerujúce len čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu obmedzil svoju prieskumnú povinnosť len na tento výrok.

Napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov nepodmienečne. Trestnú sadzbu uvedenú v § 245 ods. 3 Trestného zákona prvostupňový súd upravoval v jej hornej hranici, nakoľko konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona. Trest ukladal ako súhrnný, nakoľko správne konštatoval súbeh trestných činov a to skutku v tejto prejednávanej trestnej veci a skutkov v trestných konaniach vedených na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 15T/30/2020 a sp. zn. 3T/58/2021.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaného bol tento celkovo 4 krát súdne trestaný, opakovane pre majetkovú trestnú činnosť.

Okresný súd sa správne vysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre zákonné rozhodnutie o treste obžalovaného, okrem vyhodnotenia existencie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Trestného zákona. Odvolací súd doplnil dokazovanie a dopytom na poškodenú spoločnosť zistil, že škoda spôsobená prejednávaným trestným činom bola uhradená priateľkou obžalovaného B., po spáchaní trestného činu a tak možno obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona. V zmysle tohto ustanovenia, poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu. Na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti postačuje v súvislosti so škodlivým následkom trestného činu príspevanie páchatel'a k ich odstraňovaniu; k samotnému odstráneniu škodlivých následkov v plnom rozsahu dôjsť nemusí. V súvislosti so škodou ale musí dôjsť k jej nahradeniu v plnom rozsahu. Páchatel musí tieto konania realizovať dobrovoľne, na základe vlastnej iniciatívy.

S odvolacou námietkou obžalovaného ohľadom priznania ďalšej poľahčujúcej okolnosti sa krajský súd teda stotožnil.

Ďalšia odvolacia námietka obžalovaného B., že súhrn viacerých poľahčujúcich okolností (okresným súdom priznané dve – že sa priznal k trestnému činu a tento úprimne oľutoval, a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, a tretia, ktorej priznanie žiadal – že uhradil dobrovoľne spôsobenú škodu) je okolnosťou, pre ktorú je potrebné a možné mimoriadne znížiť obžalovanému trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, však dôvodná nie je. Takouto významnou okolnosťou, ktorú by bolo možné podradiť buď pod pomery páchatel'a alebo okolností prípadu nie je a ani nemôže byť to, že podľa názoru obhajoby je v prejednávanej trestnej veci trestný čin zjavne nadkvalifikovaný. Treba upozorniť, že prieskumnej povinnosti odvolacieho súdu podlieha výlučne výrok o treste, a zároveň nemožno ako poľahčujúcu okolnosť priznať skutočnosť, že podľa názoru obhajoby bolo potrebné kvalifikovať spáchaný skutok iným spôsobom.

Pod pojmom okolnosti prípadu sa rozumejú také skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť povahu, charakter a iné objektívne okolnosti spáchaného trestného činu, môžu nimi byť i zákonné znaky skutkovej podstaty, ak charakterom spáchania vybočujú z obvyklých prípadov. Na to, aby súd viaceré, všeobecne poľahčujúce okolnosti v súhrne hodnotil ako výnimočné okolnosti prípadu, treba mať preukázané viaceré nie bežne sa vyskytujúce skutočnosti, ktorých existencia nebola vyvolaná páchatel'om a ktoré značne ovplyvnili jeho konanie. Pomeri páchatel'a sa rozumie osobné a osobnostné hodnotenie osoby, ktoré charakterizuje osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov citeľný.

U obžalovaného B. ani krajský súd nevzhladol také skutočnosti, pre ktoré by bolo možné znížiť trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a to vo vyššom rozsahu ako z dôvodu urobeného vyhlásenia o vine (a prijatia takéhoto vyhlásenia súdom).

Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Krajský súd preto napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol o výroku o treste a spôsobe jeho výkonu sám a uložil mu v zhode s okresným súdom nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, avšak aj pri zohľadnení poľahčujúcej okolnosti, že dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu.

V rámci trestnej sadzby (3 až 8 rokov), je tak primeraným trestom trest odňatia slobody mimoriadne znížený pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Ako už bolo vyššie uvedené, napriek priznaniu tretej poľahčujúcej okolnosti, nemožno trest takto mimoriadne znížený považovať pre obžalovaného B. ako špeciálneho recidivistu za neprimerane prísny. Takýto trest u obžalovaného podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedá požiadavkám zákona.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.